

č. 12.780.

Pojišťovací právo: * Okresní nemocenské pojišťovny nejsou příslušny vydávati výměry podle § 168 zákona č. 221/1924 Sb. ukládající stavebníkovi jistotu za pojistné.

(Nález z 16. února 1937 č. 10.827/37.)

V ě c: Ing. Jan Z. ve Velké Chuchli proti rozh. zem. úřadu v Praze z 22. ledna 1934 o poskytnutí jistoty za pojistné.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dopisem obec. úřadu v Chuchli z 22. srpna 1932 byla Ing. Janu Z. v Praze podána zpráva, že okr. nem. pojišťovna žádá dopisem z 18. srpna 1932 vzhledem k ustanovení § 168 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění novely č. 184/1928 Sb., aby složil stavební jistotu 3.000 Kč na úhradu nemocenských příspěvků, ježto jeho stavitel příspěvky dluží. Na základě tohoto dopisu uložila pojišťovna výměrem ze 17. září 1932 řečenému stavebníkovi, aby tuto záruku za pojistné příspěvky složil u pojišťovny do 8 dnů. Na stížnost Ing. Jana Z. magistrát hlav. města Prahy výměr pojišťovny zrušil.

Na odvolání pojišťovny zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím výměr magistrátu a obnovil výměr pojišťovny v podstatě z těchto důvodů: Z doslovného znění § 168 poj. zákona dalo by se snad souditi, že pojišťovně přísluší pouze právo žádati, aby stavební úřad vyslovil povinnost složení jistoty podle uvedeného paragrafu. Než tato žádost je pouze nutným podkladem pro výrok stavebního úřadu, který — vysloviv povinnost záruky — svou funkci skončil, nemaje dalšího zájmu na tom, bude-li jistota skutečně složena, takže pojišťovna zvláště tehdy, když se stavbou bylo započato před složením jistoty, neměla by podle doslovného znění cit. paragrafu vůbec možnosti, aby vydobyla složení jistoty. Tento výklad by odporoval duchu zákona, činil by ustanovení § 168 poj. zákona vůbec ilusorním a nebyl by ani v souladu se systematikou poj. zákona.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí mimo jiné namítá, že nař. rozhodnutí je nezákonné, neboť mylně vykládá ustanovení § 168 poj. zákona, na základě kterého uznal žal. úřad okr. nem. pojišťovnu za oprávněnou uložit stavebníkovi zvláštním výměrem podle § 189 cit. zákona, aby poskytl přiměřenou jistotu za pojistné podle § 168 tohoto zákona. Stížnost uznal nss důvodnou.

Podle § 168 poj. zákona úřad udělující povolení k provedení stavby je povinen vyrozuměti o žádosti za ně nemocenskou pojišťovnu a uložit stavebníkovi, aby před započatím stavebních prací poskytl přiměřenou jistotu za pojistné, bude-li toho pojišťovna v 8 dnech žádati a prokáže-li, že stavební živnostník, jenž bude stavbu prováděti, zůstal dlužen pojistné ústavu sociálně-pojišťovacímu. Z obsahu tohoto ustanovení zřejmá plyne, že zákon rozeznává přesně mezi právy pojišťovny a právy úřadu udělujícího stavební povolení a že jenom tomuto úřadu ukládá

za povinnost a tudíž dává mu i právo, aby vyrozuměl o žádosti za povolení ke stavbě okr. nem. pojišťovnu a aby uložil stavebníkovi, aby před započítím stavebních prací poskytl přiměřenou jistotu za pojistné. Z ustanovení toho jasně a nade vší pochybnost vyplývá, že pojišťovně v takovém případě přísluší jen právo, aby byla vyrozuměna o žádosti stavebníka za povolení k provedení stavby a aby do 8 dnů žádala úřad udělující povolení k provedení stavby, aby on uložil stavebníkovi poskytnutí přiměřené jistoty za pojistné. Cit. ustanovení vylučuje tedy výslovně pojišťovnu z přímého styku se stavebníkem a není proto ani oprávněna, aby sama zvláštním výměrem podle § 189 poj. zákona, znějícím přímo stavebníkovi, poskytnutí takové jistoty mu ukládala.

Tím padají všechny úvahy žal. úřadu, v nichž se dovolává analogie, systematiky, ducha zákona a zařazení tohoto předpisu do titulu »záruky za pojistné« a z toho dovozuje, že pojišťovna může uplatňovati poskytnutí jistoty za pojistné podle § 168 poj. zákona podobným způsobem jako ručení za pojistné podle §§ 170 a 171 tohoto zákona. Žal. úřad v odporu se zněním zákona tvrdí, že ani ustanovení § 168 ani §§ 170 a 171 nemluví o tom, jakým způsobem má nem. pojišťovna svoje záruční právo proti ručiteli uplatniti, neboť, jak bylo řečeno, § 168 výslovně a zřetelně stanoví, jak má pojišťovna postupovati, aby dosáhla poskytnutí přiměřené jistoty podle tohoto ustanovení.

Č. 12.781.

Stavební právo. — Řízení správní: I. Nařízení ministra pro správu Slovenska z 20. října 1919 č. 8380 pres. (Úřední noviny č. 155/1919) nebylo zrušeno § 109 ústavní listiny. — II. * Státní referát na ochranu památek na Slovensku není legitimován podati odvolání do rozhodnutí stavebního úřadu ani tenkrát, jde-li o případy, v nichž podle § 1 nařízení ministra pro správu Slovenska z 20. října 1919 č. 8380 pres., uveřejněného v Úředních novinách pod č. 155/1919, náleží spolupostupovati »vládnímu komisariátu na ochranu památek na Slovensku«.

(Nález ze 17. února 1937 č. 11.023/37.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 5286/26.

Věc: Zikmund F. v Bratislavě (adv. Dr. Alexandr Nagy z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 17. dubna 1934 o stavebním povolení k světelné reklamě.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

Důvody: Městský notářský úřad v Bratislavě udělil st-li výměrem z 13. ledna 1933 dodatečně stavební povolení ke zřízení neonové světelné reklamy na dvoře jeho domu čp. 25 v Michalské ulici v Bratislavě za podmínek ve výměru blíže stanovených.

Nař. rozhodnutím změnil zem. úřad v Bratislavě na odvolání státního referátu na ochranu památek na Slovensku v Bratislavě podle § 81